

॥ ॐ ॥

શાહુલ.

આનંદામૃત અવધિના વિધિ મલિ' દુષ્ટો નહિ દીક્ષા
કરણામૃત દુષ્ટાધિ દેવત ખસે ધારો' નહિ શીલથી;
રાણ્યજે હે ! વીરધીર તજને, બળતો નહ બીલથી,
હા ! હા ! દાટ વળ્યો, સ્મર્યો નહિ મણિ શ્રીરામ તે' દીક્ષથી.

શ્રી રામ લહરિ
હરિ ૩૭.

શાહુલ.

ભકિત પ્રેમ સુલક્ષણા અતિવ હા ! મોંધી કૃતિ એ ગણી,
આપે આપ રજ્યાં, વધો પ્રણયના માણિક્ય કિલ્લા ચણી;
સ્વાત્મનંદ મુધાનિધિ સ્વરસની લહરિ જાણો ઘણી,
આરામે સ્વયરામમાં રમી રહો સ્વાત્મિય જ્યોત્તિમણી.

રાગ-સૌરઠ ત્રિતાલ

શ્રીમન્નાથ કૃપામૃત વરમે, આવો ઝીલવારે
ખસો ના તિલવારે. શ્રી. ટેક.

મેઘાડ'બર દયા દૃષ્ટિનું, ચડી આવ્યું મૂળ કૃપા વૃષ્ટિનું,
શ્રેય ગણી સૃષ્ટિનું, આવો ઝીલવારે. શ્રી.

તત્ત્વમસિ જ્યાં ગંભીર ગરજે, ધાક ઉઘાડે ફેડે કરજે,
સ્નેહ ગણી સ્વગઃજે. આવો ઝીલવારે. શ્રી.

જ્યાં મૂનિકા રંગે રંગી, જ્ઞાન ચાપલા ! ખેંચ્યું જંગી,
ટાળી સમય દિલ તંગી, આવો ઝીલવારે. શ્રી.

ચપળા ત્રાસક ચપળા ચમકે, બ્રહ્મજાવ દર્શાવે દમકે,
રમકે ઝમકે ઠમકે, આવો ઝીલવારે. શ્રી.

બોધ સુધા શી મુશળધારા, થાતી વૃષ્ટિ અપરંપારા,
જ્ઞાતાં ! હો ન ન્યારાં, આવો ઝીલવારે. શ્રી.

ઝીલતાં જે રસમાં જમે, જાણે માણે શાંતિ પામે,
ફૂત અરજી મણિરામે, આવો ઝીલવારે. શ્રી.

રાગ ભૈરવ.

ચિંતામણી દે જગ બાપ હવે,
જગ બાપ હવે, જગ બાપ હવે, ચિં. ટેક.

ભટકી ભટકી બાળક ચાક્યું, દાઝ્યું ખૂન ત્રિમુણુ હવે ચિં.
પોતાનાં હે ! જગત્રાતા, કાં પરિતાપે તું ! પજવે. ચિં.

બોલ્યું અમારું ગણુજે ન બાપુ ! જેમ ગમે તેમ બાળ લવે ચિં.
રામ બતાવી દાતારીને, દે મણિ આનેઆજ ભવે. ચિં.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૦૯૫ વ્રણિક

પુસ્તકનું નામ રાખલરસી

વિષય ટ - ૪

॥ ॐ ॥

શ્રી રામ લહરિ.

હરેર ૩ જી.

લેખક,

પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ પઢિયાર ચોરવાડકર

રામવીળા, સંગીત ગીતા રતોત્રષ્ટક આદિના લેખક

રહેવાશી ચોરવાડ-હાલ જુનાગઢ

તથા

જહેન માણેક મદનજી.

રામાસાના લેખક,

રહેવાશી ભાવનગર હાલ કેશોદ.

પ્રકાશક.

શ્રી કરાંચી સાધ્વી સત્સંગ મંડળ તરફથી

જહેન ધનકુંવરબાઈ કાનજી—મુ. કરાંચી.

[સવ હફ લેખકાન સ્વાધીન.]

સને ૧૯૧૭]

શ્રી કૃષ્ણાષ્ટમી. [પ્રથમાવૃત્તિ પ્રત ૧૯૧૭]

અમદાવાદ શાહાપુર નવીપોળમાં આવેલા શ્રી પ્રજાહતાર્થ

મુદ્રાલયમાં પટેલ ડાહ્યાભાઈ દલપતરામે છાપ્યું.

અમૂલ્ય.

 અમૂલ્ય સ્વીકારવા ન ઈચ્છે તેણે ઈચ્છા! મુજબ રકમ કર્તા
તરફ મોકલવી તેનો આવી રીતેજ સદુપયોગ થશે.

અનંત આત્માના વિવર્ત રૂપ પ્રિયતમ બહુ બહેનો.

નંદનંદન શ્રીકૃષ્ણ ચંદ્રના ચિરઃ સ્મરણીય પ્રકટ્ય ને શુભ પ્રસંગે આ ત્રીજી લહરિ આપના પદાંબુજે મૂકતાં સહજનંદ થાય છે.

પ્રથમ લહરિ પ્રકાશ થયે આજે એક વર્ષ પૂરું થાય છે તે અનસામાં ત્રણ લહરિઓ પ્રકટ થઈ આપની સેવામાં હાજર થયેલ છે. લેખકને સ્વપ્ને પણ પ્રથમારંભે આ પ્રમાણે થશે એમ ખ્યાલ નહતો પરંતુ ગુણગ્ન ભગવદીય સન્નજનોની સહાયતાથીજ એ બની શકેલું છે. આ ત્રીજી લહરિ, શ્રી કરાર્ચીનાં સાધ્વિ સન્સંગ મંડળ તન્કવી બહાન આવે છે એ વિશેષ આનંદપ્રદ છે. એ સુશીલ બહેનોનું મંડળ પ્રભુ ભક્તિમાં નિરંતર મચી રહી આત્મકલ્યાણ સહ કલ્યાણમાં પ્રગતિ અખંડ કરતું જાય છે. પ્રભુ તેને ઉન્નતિ આપે. સર્વ મંડળની મહત્તાનું માન સ્વજબ્દેન ગૌમતિએન ઝવેર એન આદિ મુખ્ય ભાગ ભજવતી બહેનોને ઘટે છે. એ બહેનોન સવ શુભ અભિલાષો રામ પૂર્ણ કરો એ પ્રાર્થના કરતાં, જે બહેનોનાં મંડળ તરફથી આ લેહર પ્રકટ થઈ જગજલધિમાં ઊછળી શકી તે બહેનોનાં ચર્ણુ કમળે અર્પતાં અતિવ આનંદ પામું છું એ કૃપાળુ બહેનો મારી આ વિનંતિનો સ્વીકાર કરી મને ઉપકૃત કરો એ આશામાં વિરમું છું.

“શ્રી પ્રજ્ઞહિતાર્થ પ્રેસ મેનેજર સાહેબે હાલના અત્યંત કાળોની મોઘવારીના પ્રસંગે પણ કિશાયતથી તેમજ વખતસર કામ સંતોષકારક રીતે કરી આપેલ છે તે ખાતે તેમનો ઉપકાર છે.”
કેશોદ શ્રી કૃષ્ણાષ્ટમી.

વિ. માણેક મહનજી.

રાગ. રામ લક્ષ્મણ વનમાં સીધાવતા. ધોળ.

આજે આનંદ સાગર ઉછળે, દશ દિશામાં રેલાના જાય,
મગન મન થાય, પ્રાકટય શ્રીકૃષ્ણનું. ટેક.

શુભ આઠમ ભાદરવા વદી, રોહિણી નક્ષત્રને પુષ્પવાર,
જન્મ્યા સુખ સાર, પ્રા.

મધ્યા રાત્રી મોહન મન ભાવતી, સર્વે યોગ જન્યા અનુકૂળ,
આનંદના મૂળ, પ્રા.

જ્યજ્ઞ્યકાર કરે સૌ દેવતા, શિવ બ્રહ્મા વિષ્ણુ ગુણ ગાય,
અતિ હરખાય, પ્રા.

ગગને ઠાઠ વિમાન મચી રહ્યો, સૂર સુંદરી કરતી સુગાન,
બળવે નિશાન, પ્રા.

ઝરમર ઝરમર ઝડી કુલની કરે, દેવતા આનંદે ઉભરાય,
અંતર છલકાય, પ્રા.

અન્નાડે જ્યનાદ મચ્યો ધણો, નહી કાન પડ્યું સંભળાય,
મંગળ ધ્વનિ થાય, પ્રા.

નભથી કેસર કુંકુમ વરસતાં, કસ્તૂરી કરે ડીચડ જમ્યો,
મુરે શોક વામ્યો, પ્રા.

જડ ચેતન પ્રેમમાં કુબળાં, અતિ સુખ પામ્યા સહુ લોક,
વિર્યો બધો શોક, પ્રા.

બ્રહ્માનંદ નિધિ ઉલટી રહ્યો, પ્રકટયા વિશ્વપતિ, મણિરામ,
શાંતિ સુખધામ, પ્રા.

રાગ. એજ.

કંસનું દેહખાનું દીપી રહ્યું, જ્યાં પધાર્યા પ્રીતે કૃષ્ણદેવ,
કરે સૂર સેવ. પ્રાકટય શ્રીકૃષ્ણનું. ટેક.

માતા દેવકી મન આનંદતાં, વસુદેવજી હર્ષ અપાર,
 આંખે આંસુ ધાર, પ્રા.
 લાલ કમળસમાં ચર્ણુ ઓપતાં, નયણે મણીમય જ્યોત પ્રકાશ,
 ભૂળ ચાર ખાસ, પ્રા.
 નવલીકિશોર અવસ્થા છે નાથની, અંગે અંગ હારે કોટીકામ,
 નયન અલિરામ પ્રા.
 શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ શોભતાં, મૂખ શરદ પુનેમનો ચંદ,
 કૃપા સુખકંદ, પ્રા.
 કમળ પત્ર શાં નેત્ર વિશાળ છે, શુક-તુંડ લગ્નવતું નાક,
 હરે લવ-થાક, પ્રા.
 લાલ ઘોલાં સમા ઓજા ઓપતા, ચંદ્રકીર્ણુ જેવા શોભે દાંત,
 લક્ષ્મીજના કાંત, પ્રા.
 માતા તાત પદે પડતાં પ્રીતે, પ્રેમ આનંદ હૃદયે ન માય,
 આંખે ઉભરાય, પ્રા.
 પીતા માત પ્રમોદ પામે ઘણા, આતો અખિલ બ્રહ્માંડોના નાથ,
 અમે થ્યાં સનાથ, પ્રા.
 નિરખી નખ શિખ કૃષ્ણજીરપને, કૃષ્ણરામ મણિ ગુણ ગાય,
 ન પાર પમાય. પ્રાકટય૦

રાગ. એજ.

પૂર પ્રેમચક્રી પીતા પ્રીછવે, તન્ને આ રૂપ હે સૂરભૂષ
 બનો બાળરૂપ, પ્રાકટય શ્રીકૃષ્ણનું. ટેક.
 હરિનંદ ગૃહે જવાનું કહી, બન્યા બાળ રૂપે સુર સ્વામાં
 પ્રીતિ, અનુગામી, પ્રા.
 ભોગળ ભાંગીને તાળાં ત્રૂટીયાં, ચોકીદારો નિદ્રામાં ઘેરાણા;
 માયામાં ફસાણા, પ્રા.

હરિને માથે લીધા તાતે હેતથી, મથુરાં મૂકી ગોકુળ જાય,
મૂખે જપ થાય, પ્રા.

મેહુલા ઝરમર ઝરમર વરસતા, જમુનાજી જગે હિલરાસ,
ચરણ સ્પર્શ રદાય, પ્રા.

નાથે ચર્ણ લખાવ્યો છે પ્રેમથી, વંદી ઉતર્યું શ્રી જમનાનું પૂરે
મારગ દીધો ઉર, પ્રા.

શેષ છાયા કરી માથે ચાલતા, ગુણ હમર મૂખથી ગાય,
વેદ ધ્વનિ થાય, પ્રા.

નંદ ઘેરે આવ્યા વસુદેવજી, હરિને મૂક્યા જશોદાતી ગોદ,
પામ્યા મન મોદ, પ્રા.

માયા ત્યાંથી ઉપાડીને ચાલીયા, આવ્યા મથુરામાં દેવકીજી પાસ.
સોંપી પુત્રી ખાસ, પ્રાકટય.

મોદ માતાપિતા અતિ પામીયા, કૃષ્ણ દેવના ગુણ ગણ ગાય,
મણિરામ રદાય. પ્રા.

રાગ—પુનમચાંદની ખીલી.

પ્યારા પત્ર લખ્યાના મનમાં મુજને આમળારે,
લખતાં લેખણ અટકે ખટકે દિલમાં ખોટ,
સ્વરિત રૂપને સ્વરિત કેમ લખું હું શામળા રે
શ્રીપતિને શ્રી લખતાં હૃદયે લાગે ઝોટ. પ્યારા ટેક

વિષ્ણુ વ્યાપક જે વિશ્વમાં, અંતર બહિર ન માય,
કિંકરના કાગળ વિષે, કેશવ કેમ સમાય;

આપ અજન્માના જન્મો ગાવાનું શે બનેરે,
નામ અનામીનું લેખણથી કેમ લખાય
છો અવિકારી વિકારો આપું ક્યાંથી આપનેરે,
અક્રિયનીજ ક્રિયાઓ કહેતાં મન સકુચાય, પ્યારા.

રૂપ રૂપનું નાથ છે, ભૂપ ભૂપના આપ,
 ધામ ધામનું શ્યામજી, નામ નામના આપ,
 વેદ અપાળિ પાદો જવનો ગૃહીતા બોલતારે
 મારા મનને હામ ધર્યાનું કારણ એજ
 જેથી સમજાઓ નાથ ઘટો ઘટ ડોલતા રે
 અઘટિત ઘટનામાં ચતુરાઇ ચળકે તેજ, પ્યારા.

મચ્છ કચ્છ વારાહ ને, નૃસિંહ વામન રામ,
 રામકૃષ્ણ પુદ્ગ કલિકના, ધાર્યા દેહ તમામ
 ભક્તો તાર્યા દુષ્ટો માર્યા જુગ જુગમાં તમે રે,
 લીલા માત્ર ધર્યા અવતારો સુંદર શ્યામ
 તેથી ભક્તિ વશ ભટકતા બાળ્યા બહુ સમેરે.
 એ ભક્તિ બાનાથી લખવા બીકું હામ, પ્યારા.

શેષ મહેષ ગણેશને, નારદ શારદ વેદ,
 મહિમા અપાર જાણતા, પણ ગાયે તજી બેદ
 એ દારણુ ભક્તિનું જેને, વશ છે રાધવા રે,
 તે ભક્તિ બળ મારે અંતર આવ્યું આજ,
 જેથી પત્ર પઠાવી બેઠો બારે લાધવા રે.
 પ્રજુમણી પોતાનો કરી રામ સુધારો કાજ, પ્યારા.

રાગ એજ.

સંતો અગમ ઘાટપર જવું જ્યોતિ જ્યાં ઝગેરે,
 વિણ વાદળ જ્યાં વરસે મેહુલા બારે માસ,
 વિજળી વિણ અગકારા અગકી રહેતા જ્યાં દુગેરે,
 જ્યાં આત્મા પરમાત્માનો જ અખંડ વિલાસ, સંતો.

સીડી સાહેબ નામની, સત્ય દોર આધાર.
 પ્રેમ પગથીયાં પાધરાં, અડચણ નહિં લગાર,

પોથાં થોથાં પાનાં પુસ્તક લેશ મળે નહિરે,
જે ઠેકાણે સર્વે શાસ્ત્રો થાતાં શાંત

પટમાં પટ ખુલ્લે ઝટ ઝખડી જીવ જાગે સહીરે
એ સ્થાનકમાં આપો આપ રમે એકાંત,

સંતો •

સ્મૃતિ નિશાનો પર છૂટે, ગોળા અનુભવ જ્ઞાન,
ત્યાં આત્માને આવડું, નિજ સ્વરૂપનું જ્ઞાન,

જ્ઞાને જ્ઞાને ધ્યાને ધ્યાને લજીકો ઉઠતોરે,
મણુણુણુ ઘંટાસમ ધમકે ત્યાં અદ્વિત નાદ
સાહેબ મારો નિજ સેવકપર સ્નેહે વૂઠતો રે,
એ રસનો અમૃતથી લક્ષગણો શુભ સ્વાદ,

સંતો •

અખંડ જ્યોતિ જગતી, શૂન્ય શિખર પર સાદ,
થાતા વિધવિધ જ્ઞાતના, ગળે સર્વે જ્યાં વાદ,

અનહદ નાદે બેઠો ટળતા જળતા જાવમારે,
એકાએક અમેદ બને ત્યાં વળતા વેદ

અક્યપણે દિનપંધુને દિન રમતા દાવમારે,
ભયભ્રમણા બ્રાંતિ સહ બળતા સર્વે ખેદ,

સંતો •

ઓળખ પડતાં આપની, આપ સચ્ચિદાનંદ,
મણિરામ રસમાં ડૂબે, શુદ્ધ પરમ આનંદ

અત્માનંદે ફાંસી ફંદો ફોકટ ફાટતા રે

દિવ્ય ભભક ને દિવ્ય સુરંગ મુદિવ્ય પ્રકાશ

ચાણી વિરમે એ પદ ધન્યજનો જે ખાટતારે;

મન ઇદ્રિયોને જ્યાં મળે નહીં અવકાશ,

સંતો •

રાગ એજ.

મેતી નજરે પડતાં ભરમ બધો જાગી પડ્યોરે,
જેણે રઝળાવી માર્યા કીધા હેરાન,

સદ્ગુરુ દેવ દયાર્થી જીવને એ રસ્તો જડયોરે,
શાંત વળતાં સાચા સુખનું આવ્યું લાન. મોતી. ૨૬.

અજ્ઞા જાપ જડી ગયો, સોલં શ્વાસોશ્વાસ,
મંત્ર મણી મળતાં થયો, અંતર દદ વિશ્વાસ.
વિશ્વાસે તજી ત્રાસે મુળાધારથી ઉપડયોરે,
નાશી હૃદયે કઠે તાજી પહોંચ્યો પ્રાણ,
ત્રિકુટાયળ પર ચિત્તવન કરતો ચટ આવી ચડયોરે,
નંદનું અહ્ન રંત્ર ને આપ થઈ ઓળખાણ. મોતી

સ્મૃતિ અખંડ મચી રહી, સુરતા લાગી સાચ,
સમાગમે પિયુથી અન્યો, કરે સુખમણા નાચ.
ભાવ્યું મોતિ મણીમાં મણી મોતીમાં મ્હાલતુરે
જ્યોતે જ્યોત મળી ઉઘોત અન્યોજ અભેદ
ઉભા થર થર ધ્રુજે કાળ જોર નવ ચાલતુરે
સઘળાં ભ્રાંતિનો ત્યાં અવધિ થયો ઉચ્છેદ. મોતી.

ઉંચ નીચ અંતર ટળ્યો, સુખ દુઃખની નાહ સાન
અંધર તખ્ત પર આસને, તન્મય લાગ્યું તાન.
રણુકા વાગે મધુરા રાગે લાગે મીઠડારે
ઝણુ ઝણુ ઝણુ ઝણુ મચતો ઝાલરનો ઝણુકાર
ઝણુકે ઝણુકે જ્યોતિ રૂપ નાથજી દીઠડારે
રણુકે રણુકે રામ રસાળાનો રણુકાર. મોતી.

વિરલ નરો માણી શકે, અગમ ખેલ આ ખાસ
ગગને ગેખી નાદમાં, પ્રિયતમ ખેલે પાસ.
હરખી નીરખી પરખી સરખી વાતો આ કહીરે
પ્રભુજન સ્વામી રામ દયાનો એજ પ્રતાપ

પુરા પ્રેમ નિધિની છોજો ઉર ઉડી રહીરે
તેથી પરખ્યો પૂર્ણાનંદ પ્રતાપ અમાપ.

મેલી.

રાગ એજ.

હે રઘુનંદન જગમાં મોટપ તારી આપસારે
હડકારી ઉંચા નીચાને કર સન્માન

તેથી જીવડા જપતા હેતે જીવન જપસારે
ક્રીડીનો રણકો પણ કેશવ શુણુ તું કાન.

હે. ૨૩.

મમતી મોટા માનવીથી તું આધો જાય

હલકા પોતાના કરી, હેતે હાથજ રહાય.

હાથે ઝાલી ચલતી ચાલી કશણ બહુ કરેરે

તારે દરબારે દીનજનનો આદર હોય

તારા દિન પણ વિશ્વે મસ્ત ના થઈને કરેરે

તેને આંગળાએ ચીંધીજ શકે નહી કાય.

હે.

સાધન દેવ કરી મરે, સ્વપ્ને નહિ દીદાર

વાનર બીલો રીંછની તેં કીધી દરકાર

કાર વધાર્યો સૃષ્ટિમાં શામળિયા સ્નેહથીરે

ગોવિંદા તું બનીયો ગરિબતણો નિવાજ

લેશે કામ ન તારે વર્ણાશ્રમ કે દેહથીરે

પહોંચે કાને તારે એકજ પ્રેમ અવાજ.

હે.

કૌરવ મેવા કશવા, કાઢયા મારી લાત

વિદુર બાજી બહાલથી, ખાધી હે જગતાત

વાતે વાતે નાથ વખાણી વાલમ બહાલથીરે

એતો દીનવત્સલ દીનઅંધુ પણ દેખાય

અત્તાના અક્ષર ભુંડા તું છેકે બાલથીરે

લક્ષ્મીવર લઘુતાપર તુજ પ્રીતી દેખાય.

હે.

મુનીજન મમતામાં રહ્યા, મનમાં રાખી તોર
 ત્યાં શયરી પાસે જઈ, એઠાં ખાધાં ખોર.
 ઠારે ઠાર પ્રકટ કીર્તિ નવ છાની છે જરીરે
 પ્રભુ જન મ્હારો કરી જન્મારો રામ સુધાર
 હુંતો થાક્યો પાક્યો ભવાટવીમાં ફરી ફરીરે
 પતિતપાવન પરમેશ્વર પ્રીતેજ હિંધાર, હે.

રાસડો પુનેમયાંદની જેવો રાગ.
 આવો આવો સખી સજીયે શુભ શણુગારનેરે
 જેમાં જુગતેથી જણાયે જગજીવન, જીવન ધન,
 પ્રીતે હળીમળી હરિવરના ગુણગણ ગામઝેરે. ટેક.

સાડી સારંગપાણી, ચતુર્ભુજ ચણીયો,
 ચોળી ચપળા નાચની, હાર હરિ ગણીયો,
 નકવેસર શ્રીનંદજી નંદન, કંકણ કાનજીરે,
 વેઢા વિંછીયા તેતો વિઠલ વરનું નામ. પિતે.

વાળી વૈકુંઠ વાસની, નરહરી નેપુર સાર
 કાંખી કેશવ રાયની, કડલાં કૃષ્ણ નિરધાર,
 ઝાંઝર જગદીશ્વરનાં ઝમકે, બળવંત ખેરખોરે
 કરડા કરડી મારે કરણાનંદનું નામ. પ્રિતે.

કંદોરો કમળા પતિ, ધુધરીયે ધનશ્યામ
 પોંચી પરમેશ્વરતણી, ગંઠો ગોવિંદ ગુણગ્રામ
 સાંકળી શ્રીવર છે શોભે, કડાં કૃપાળનાં રે
 મગદળીયાં મોહન, છે અણુવટ આતમરામ. પ્રિતે.

ધરણીધરનો ઢેસકો, ઠોળીયાં ઠોકાર રાય
 લવીંગડાં લક્ષ્મિ પતી, નથ શ્રીનાથજી થાય

ચતુરાનન પતિ ચાંદલીયો, સંથે શામળોરે
ત્રીકમ તેલ સુગંધી ધરીયું મસ્તક માંચ, પ્રિતે.

શણ્ણગારો સૌ શોભતા, ધર્યાં ધણી દરબાર
સખીયો ચાલ્યાં સ્નેહથી, શોભા અપરંપાર

આનંદ આનંદ રેલે રમા રમણના સાથમાં
દાસી પદપંકજમાં રામ મણિ રંગડાય. પ્રિતે.

રાગ તુતો રામ રટણુ કથ્ય રંગમાં.

મન રાખ્ય સંગત સાચા સંતની, જનન કાપે જનમની અપાર
સાચા સંત સેરીયે. ટેક.
અશ અંધ કદી નવ બિહરે, તારા વિણ જવાય ન વાર, સાચા.
અંધેઅંધ મળી પડે ખાડમાં, નિકળવાનો ન લાગ લગાર, સાચા.
ઉંટવૈદ દવાથી કાઢને, ઘટે રોગ ન થાય ખુવાર, સાચા.
વિશ્વામુજ કરાવે વિનાશને, મારે ઉલટો સામો માર, સાચા.
કદી મારગ ભૂલે ભોમીયો, કમ પંથનો આવશે પાર, સાચા.
વહાણુ બોળે પોતે સાગરમાં જઇ, ઉગરવાનો બીજો શું આધાર સાચા.
માતા ગળ-શુદ્ધિમાં ઝેર ઘોળતી, બાળ શુવશે નહિ નિરંધાર, સાચા.
આદિ શંકર શરણે સ્નેહથી, મણિરામ જશે ભવપાર, સાચા.

રાગ ઘેલાં ભૂલે થયાંરે.

ચાલો બળે હરિરે પાછી વારી આતી નાવે. ટેક.
ગર્ભવાસમાં બટકો શાને, બેસો બકિત નાવે,
નિદાન જાણી ઓસડ કરતાં, ફેર રોગ નહિ આવે. ચાલો.
સંસારી આ ખેલ જેમ કાઢ, આતસખાજ મચાવે,
એમાં ઉમર આખી વીતી, કેમ હજી એ ભાવે. ચાલો.
ગુરુગમ જાણી ગોવિંદ ગાતાં, જન્મમરણ ઝટ જાવે,
દયા દાન દીનતા. દિલ ધરતાં, ઝટ મૃત્યુ પર ફાવે. ચાલો.

નામ નારાયણ નિર્માળ નેહ, સદ્ગુરુ સાન બતાવે,
ખાટે જે દઢતાર્યા દેવે, ધારી ધુન ગળવે. ચાલો.

માયા પડદા ઝુટી પડશે, જ્ઞાન ખરું મન લાવે,
છતી આંખે આંધા થઈ બેસે, તેને શું સમજાવે. ચાલો.

હરિરસ પીતાં લાજે શાને, શૂરા લાજ લખાવે,
લાજે લાખેણાને ઢાળ્યા, ખચ્યા ન જન કોઈ દાવે. ચાલો.

ધુમાડે અગ્નિને ઢાંકયો, વાદળ સૂર છુપાવે,
લાજ અને મરગદ નકામી, આત્માને અભડાવે. ચાલો.

જન મણિરામ રસે ઝીલો, તો નાતો નાથ નિભાવે,
એનાં બહાલ નથી કાંઈ કાલાં, સારો કાઠ દિપાવે. ચાલો.

રાગ એજ

ગાંડાં બલે ગણેરે, ગાંડાંમાં ગુચ્છ ગણ બહુ ભારે, ગાંડાં.

પહેલાં સમજણ નહોતી પડતી, માયા કંઠે વળગી,
રઝળાવી માર્યા બહુ તેણે, ગુરુએ કીંતી અળગી. ગાંડાં.

ગાંડાંની મસ્તી અતિ સારી, ગાંડાં સમજી લેશે,
ગાંડપણું જેણે નવ દીકું, ડાહ્યાં શાથી કહેશે. ગાંડાં.

ગાંડાંની દીવદારી દેખી, દુનિયાદારી હારે,
ગાંડાં જેવી ગતિ જડે નહિં, ગપના ગોળા મારે. ગાંડાં.

દરદીની ગતિ દરદી જાણે, બેદરદી શીદ જાણે,
દીલમાં ધા નહિ કારી વાગ્યો, જખમ પીડા શું જાણે. ગાંડાં.

બલે સીનામાં જખમ અમારે, મલમ પટો નહિં કરશે.
મજા બલી છે મજા મજાની, દીવમાં દાઝ ન ધરશે. ગાંડાં.

લેશ ન પરવા કરશે કોઈ, અમને નથી તમારી,
રહેમ વિનાનો નાથ અમારો પરવા કરે અમારી, ગાંડાં.

ગાંડાં ગોવિદાનાં સાચાં, નથી જગતનાં ગાંડાં,
રામમણિ ગાંડાં તે ડાહ્યાં, ખીખાં કપટનાં ભાંડાં, ગાંડાં.

રાગ—ગરબી મારે ગીરીધર સુઠ ઘરવાસ. એ રાગ.

વિષ પીએ જગતના લોક, સંત સુધા પીતા
જીવ કરે મરણનો શોક, સંતો નથી ખેડીતા. વિષ.

વિષયે વળગે જે મન, એર ખરું જગમાં,
ઝટ નર્કે થાય પતન, વ્યાપે રગ રગમાં. વિષ.

સહુ આશા અશીરુદ્ધપ, તૃણા તે તાડી,
સગપણુ તે સુમત્ર સ્વરૂપ, ત્રોડે ઝટ નાડી. વિષ.

કુર કામ કચૂરો આપ, ક્રોધ કણેરજ છે,
વહનાગ લોભીની છાપ, મંદમધુ એરજ છે, વિષ.

વળા મોહ મહા વિષ નામ, હજાહજ છે આપે,
મત્સર તે મોત મુદામ, ઉમર અધવચ કાપે. વિષ.

એકેકું કાળસમાન, બધાં ભેળાં મળિયાં,
ત્યાં ઉગર્યાનું અભિમાન, કરે મતિનાં ચળિયાં. વિષ.

સંતો ત્યાગી તે એર, કરે ભક્તિ ભાવે,
તેથી તૂટ છે વેર, ન એર કદી કાવે. વિષ.

ભજને લાગે ઝટ તાળ, તેથી ભય લાગે,
મણિરામ બને રખવાળ, જીવડો ઝટ જાગે. વિષ.

રાગ—સાઈ સાઈ સુરત શેહેર.

નથી સહન થતું જગ આપ, આ સંકટ ભારે.
તું ટાળ ત્રિવિધના તાપ, વળ બહેલો વારે. ટેક.

તરસ્યાને સર સાઈં બતાવી, પીત્રા નથી કેમ દેતારે,
તરસે જીવ આ છે જીવાનો, સાર નથી શીદ લેતો. વળ.

જૂખ્યાને ભોજન પીરસાવી, લેશ ન જમવા દીધુંરે,

ભૂમે મરવાની તક આવી, દરિ આ તે શું કીધું. વળ.
 સમજણુ આપી પંથ ચડાવી, રઝળાવી કાં મારે રે;
 અધવચ કાં અથડાવે જહાલા, માધવ મુજ મન હારે. વળ.
 જો જાણી હોત રીતજ આવી, તો નવ રસ્તે જાતરે,
 આતો બંને ઠેકાણેથી, થઇ રઝળ્યાની વાત. વળ.
 દઇ વિશ્વાસ પછી કાં ત્રોડે, એ શોભે નહિ નાથ રે,
 આશા દીધી તો કરને પૂરી, પ્રીતે રાખી સાથ. વળ.
 સ્નેહ ઝરો શું સુકવી નાખ્યો, મોહન મારે માટેરે,
 અટવાતો અધારે બટકું, વાટ જુલીને ઉવાટે. વળ.
 મારે તો મરવામાં સાજું, એમાં શી છે ખોટરે,
 પણ તારે નામે નહિ તોળે, કાઈ નવટાંકે લોટ. વળ.
 સેવક બેળી જાશે નિશ્ચય, સ્વામી તારી લાજરે,
 જન મણિરામ ગણી પોતાનો, સિદ્ધ કરી દે કાજ. વળ.

રાગ. એજ.

જોયું જોયું રે જગદાધાર, જગ સર્વે જૂઠું,
 નથી આંખલીયાની હાર, આવળનું હૂઠું. ટેક.
 સૂર્ય કીરણ-બવ, જળના જેવો, વિશ્વે બધો વિલાસરે,
 ખોટો પણ સાચો સમજાયે, મિથ્યા મૃગ જળ બાસ, જગ.
 કાચ ભૂમિ જળ જેવી જાણી, લંગડા હિયાં લેયરે,
 જગ બાધું ઉપલાસ કરે ને, હાથે તાળી દેય. જગ.
 વળી જળ કાચ હશે માનીને, ગીવટથી નવ ચાલેરે,
 પડે પાણીમાં પ્રાણી પડે, લોક હસાવે ઠાલે. જગ.
 છીપને રૂપે કમાઇ કરવા, કયા દેશમાં જાણુરે,
 વંધ્યા સુતના વરઘોડામાં, શું હોંસેથી ધાવું. જગ.

ગગને ગંગામાં નહાવાની, વાતો વગદાં જેવીરે,
ગંધર્વોના નગર સમી, જાણી જગ જાળો લેવી. જગ.

સસલાના શોંગડાં લેવાને, જે મૂરખ કોઈ જાયરે,
હાથ ન આવે કાંઈ કોડાને, ખોટી ખેપે ધાય. જગ.

નામ પડ્યું પણ કામ મળે નહિં, છો, ગોતે ત્રયલોકરે,
આશ કાશ કંકાશ તજેતો, ઝટપટ બને વિશોક. જગ.

નીરખી પરખી સરખી રીતે, રામ પ્રભુ મણિ યાકયોરે,
ભવ ભૂંસામાં નથી કદાપિ, કુંકડી બુકડો ફાકયો. જગ.

પદ ૧૮૪ રાગ ગરૂડ ચડિ આવજો ગીરિધારી.

ગર્ભવાસે મહા દુઃખ પામ્યો, તો એ બાપનો બોલ ઉઠામ્યો,
કીચડ કર્મતણો અતિ જામ્યો, સમજ હજી આવતી નથી શાને ?

મળ મુત્રમાં ગોચાં બાધાં, આડી અવળા કરી અતિ બાધા,
તારા ઢીલા થયા ધણા સાંધા. સમજ.

માતા ખારં ખાટું તીખું ખાતી, તેથી અંતર વેદના થાતી,
વારંવાર મતી મુંઝાતી. સમજ.

નર્ક કુંડ સમો ગર્ભવાસ, દુરગંધ તણોજ નિવાસ;
નવ માસ કર્યો સહવાસ. સમજ.

અલબેલાને અરજી કીધી, જ્યારે સમજણ આવી સીંધી,
જમનીજ જમાની દીધી. સમજ.

કોલ દીધો ભજન કરવાનો, મળ્યો છૂટયા તણો પરવાનો,
નથી દીધો ફટકી ફરવાનો. સમજ.

ચૂકે તું પણ જમ નહિં ચૂકે, હામી આકરી તે કેમ મૂકે,
હજી હાય ! શું ફેતરાં પુકે. સમજ.

ચક્ર રાત દીવસ ફરે માથે, જમદુત રહે છે સંગાથે,
ઝડપી પકડી લેશે ઝટ હાથે. સમજ.

જરા શાંત બની થા તું શાણો, તારે સારે ખુલી નર્ક ખાણો,
જમ ઝાઝી કરાવશે કાણો. સમજ.
મણિરામ ભજનમાં માણો, જગમાં જ લેવી રૂડી લા'ણો,
થતું રામ શરણ સપરાણો. સમજ

રાગ—હારે દેખો સખી ડાસરીયા.

હારે, બ્રહ્માંડે સુગર્જના ગળવી.
સુબ્રહ્મનાદ ઉઠ્યો સમાધે, ટેક.
ઇન્દ્રિયો શાંત બની, વિષયો વિરામ્યા;
હારે, ઝટ વૃત્તિ નિવૃત્તિની તળવી. સુ.
નાળાં ત્રીકૂટીનાં તૂટ્યાં તડાકે,
હારે મહાભોયાને મોહમાં લળવી. સુ.
સુરસરિ સૂર્ય સુતા સરસ્વતિ સ્નેહમાં,
હારે બ્રહ્મ સાગરે સમાનતા સળવી. સુ.
કામાદિક બસ્મ થયા, જ્ઞાન નેત્ર ખૂલતાં,
હારે બ્રહ્માનંદની સુનોખતો બળવી. સુ.
માન જ્ઞાન હાડ ગળ્યાં, વિજ્ઞાન હિમમાં
હારે અજ્ઞ ભાર કે શું શકે એ પળવી. સુ.
નામ મણિરામ સુ પ્રતાપ પૂર પ્રેમથી,
હારે ભલી ભાતે સુભવ્યતા ભળવી. સુ.

રાગ. બેહાં મારાં નંદ વાશે.

અવતારો લીધા મારે નાથે, ભગત બીડ ભાંગવાને.
બણી રાડો કરી દૈત્ય સાથે, ભગત બીડ ભાંગવાને.
દેવ થા'યા થાનકમાં હાથે, ભગત બીડ ભાંગવાને.
કર મુક્યો પ્રભુ જન માથે, ભગત બીડ ભાંગવાને.
પ્રથમે મચ્છ રૂપે થયા, કીધો પ્રકટ પ્રતાપ,

પ્રલય સાગરે સેલીયા, મનુ આદિ બચાવ્યાં બી આપ	ભગત.
બીજે કચ્છપ રૂપથી, સાગર મંથન કીધ,	
ચૌદ રત્નમાં તત્વ તે, હરી દેવોને અમૃત દીધ,	ભગત.
ત્રીજું રૂપ વરાહનું, પ્રકટયું બ્રહ્મા નાક	
સંહારી હિરણ્યાક્ષને, લાવ્યા પૃથ્વી મારી વીર હાંક	ભગત.
ચોથે વામનજી બન્યા, બળી દ્વાર આસન,	
બંધાયા બળી બાંધતાં, તોય રાખ્યું જતું ઇંદ્રાસન.	ભગત.
પાંચમ પ્રકટયા નર હરિ, સર્ણી પ્રલલાદ પુકાર;	
હિરણ્યાકશ્યપ મારિયો, કીધો દાસને જગે સરકાર.	ભગત.
છઠે પરશુરામજી, ત્રિપ્ર કુળે અવતાર,	
ક્ષત્રી-માન ઉતારીયાં, સમગ્રબ્યાં વિવેક વિચાર.	ભગત.
સપ્તમ રઘુકુળનાથજી, રામચંદ્ર મહારાજ,	
નાવણું કુળ કાપિયું વિભીષણને અચળ આપ્યું રાજ.	ભગત.
અષ્ટમ કૃષ્ણ સ્વરૂપથી, ઉતાર્યો બૂબાર,	
પાંડવ પોતાના કર્યા, કંસ કૌરવનો કીધો સંહાર.	ભગત.
નવમે બુદ્ધ બની કર્યો, વિમૂખને મનમોહ,	
ખંડ્યો માયાવાદને, નાશ કીધાં હિંસા અને દ્રોહ.	ભગત.
દશમે કલ્ક રૂપ થશે, કરશે કળિનો અંત,	
સત્યયુગ વરતાવશે, મણિરામ સ્વામી ધરી ખંત.	ભગત.

રાગ એજ,

મૂકી જવાનું અંતે મશાણે, હેડી તારી જો હાલી;
 શીર કુટમાં તું ચોર ખરશાણે, કરી હાથે પાયમાલી. ટેક.
 માલ વિનાનો મામલો, મચ્યો થયો તું અંધ,
 સ્વારથ સમજી નવ શક્યો, કુર કપરા બાંધ્યા તેં સખંધ; હેડી.
 આવ્યું નહિં કંઈ હાથમાં, સુખની મળી ન ગંધ;

નાપણુ તૃણાએ કરી, ધીર ધાર્યા વિના કર્યા ધ'ધ. હેડી.

આખર વેળા આવતાં, કાઢે ધરની બહાર;

બહાલાં તે વેરી થશે, કુંકવાને ચાલે તજ પ્યાર. હેડી.

વાલ વાળી પણ લઈ લીધે, કપડાં કાઢી લેય;

પાંચ લાથનું પંચીયું, લોક લજ્જા માટે કરી દેય. હેડી.

પ્રથમે પ્યાર બતાવતાં, તે સહુ કહેશે પ્રેત,

જકડી બાંધે ઠાકડી, નહિ આણે દૈયે જરી હેત. હેડી.

ચંદ્ર ખડકાને બાળશે, બોળે રાખી ખંત:

તુજ તુંબલી ત્રોડશે, પુરી પ્રિતિનો આણીને અંત. હેડી.

વળાયે વળીયે બોળશે, ભાંગી નાંખે લાડ;

બાદ નાખશે રાખ પણ, કેમ વળગ્યો તું તેને લખાડ. હેડી.

સ્વાર્થે રોશે સામટાં, તાણી લાંબા રાગ;

પછી લાડુ પટકાવશે, તેનો છોડી દે તું અનુરાગ. હેડી.

ધર વનસમ સમજ મને, કર વૈરાગે વાસ,

દેહ ફરે વ્યવહારમાં, અંતરેથી હાકી મૂક આસ. હેડી.

આશ રાખ મણિરામની, જગની આર્થી ઠેલ;

દંડજળનો આ અન્યો, મનમાની લેને ખોટો ખેલ. હેડી.

રાગ—રૂડીને રૂપાળીરે કાના તારી મારલીહોજી.

મીઠી ને મધુરી રે, બહાલા વેણું વાગતી હોજી;

ગગને ધુરે અનહદ નાદ સુસાદ. મીઠી.

રસીયા વેણુ નાદેરે, રસમય જ્યોતિ જગતી હોજી;

અંતર માંહે ઉછળે આનંદ ઉન્માદ. મીઠી.

વેણુનો રણુકારો રે, થાતાં ભ્રમણા ભાગતી હોજી;

અહ્લાંડે બહુ બહેજી રહ્યો અહ્લનાદ. મીઠી.

વાંસલડી બણકારોરે, શુભતા આવે જગૃતી હોય;
ગળતાં સર્વે ભેદ વિભેદ વિવાદ.

મીઠી.

બબકો બારે જગ્યોરે તૃષ્ણા યુદ્ધિ ત્યાગતી હોય;
કંદે કંદે વદે મટી ફરિયદ.

મીઠી.

અહ્માકાર બાસેરે, વૃત્તિઓ વિરામતી હોય,
પ્રભુ પ્રિયતમ શ્રીરામે દીવી અંતે દાદ

મીઠી.

રાગ. એજ.

મીજમાની દીન એનીરે, જીવડા જગમાં જાણુને હેય,
ક્ષણુજગુર આ કાયા ત્રુટે નથી વાર.

મીજમાની.

પાણીનો પરપોટોરે, કાયા તો પ્રમાણુને હેય;
પલમાં પુટી જાયે ન હીલ લગાર.

મીજમાની.

કાચો માટી કુંભોરે, કાયા ઉરે આણુને હેય,
વેસાતાં નહિં લાગે વખત નીરધાર.

મીજમાની.

કુંપો કાચ કેરોરે, કાયાન પીછાણુને હેય;
ફટકારાથી પુટે બાંધ્યો શું તેમાં પ્યાર.

મીજમાની.

વાદળનો ઘેરાવોરે, કાયાનું એધાણુ જે હેય;
પવને વિખરે ક્ષણમાં પામીને વિકાર.

મીજમાની.

ચમકારો ચપળાનોરે, કાયા ઓળખાણુ જે હેય;
ચમકા લીન થાતી ઠરે ન કોઇ ઠાર.

મીજમાની.

બૂલાવે બરોસેરે, કાયારૂપી કાણુ જે હેય;
જન મણિરામે પ્રીતિ ધરે કરે વહાર.

મીજમાની.

રાગ એજ

સાચો તો સચવારોરે, સુંદર વર સ્યામનો હેય,

ખીજ સાથો કાયા ન આવે કોઇ કામ.

સાચો રેક.

એની નારી માનોરે, સ્નેહ તો નકામનો હેય;

ક્રિયા સુધી આવી વળે તે તમામ. સાચા.
 આતા પીતા સુતનોરે, પ્રેમ છે હરામનો હેજી; સાચો.
 મશાણુ સુધી આવે ન આગે ધરે હામ. સાચો.
 અગ્નિ કાષ્ઠો કરતારે ધંધો દેવા ડામનો હેજી; સાચો.
 જીવની સાથે ચાલે ન બાળે હાડ ચામ. સાચો.
 પરલોકે વોળાવોરે, પાપ પૂન્ય નામનો હેજી; સાચો.
 આત્મસંગી થાયે નકામા સારા વામ સાચો.
 બીખારીની ભૂખનેરે, વૈભવ જે જામનો હેજી; સાચો.
 સર્વે પડ્યું રહે પોતાનેજ ઠામ. સાચો.
 રામ મણિ પ્રભુ જનનોરે, ખેલી સૂખ ધામનો હેજી સાચો.
 પોતારૂપે કરે ગાતાં ગુણુ આમ. સાચો.

રાગ ખિલાસ.

દેવા ! દિદાર દેદે ગણી ખાસી દાસી
 ગણી ખાસી દાસી હાંસી થશે જે તપાસી. દેવા. ટેક.
 ન્યારો આ પંથ પ્રેમી, ચાલી ના શકશે નહેમી
 સાચાં અવટંકી નેમી, શકે છે ઉપાસી. દેવા.
 પુખ્ત અવધટ આ ઘાટે, ચાલીને વશમી વાટે
 ત્રીકમજી તારે માટે પડ્યાં ડાબડાસી. દેવાં.
 ત્રિકુટાયળ શ્રૃંગે ઉભી, શકે કમ તેને દુભી
 પડું પ્રેમ દારયે કુખી, મરં નાજ ત્રાસી. દેવા.
 મણિરામ સર્વે બાળું છું તું પર તું નિહાળું
 ખોલી દે દિલનું તાળું નિગમ નિવાસી. દેવા.

રાગ ગઝલ યુલ્લસ.

ભર્યા રાગો મધુર મીઠા, કર્યા આલાપ અણુદીઠા
 વસેલી વિશ્વ પારે તું, અનાદિ બહાલુડી ! વીણા.

હતી ક્યાં ? થું હતી ! બહાલી ! હવે તેં રૂપ થું ધાર્યું
 ગળાવે ગાન કેવું તું, મળની બાલુડી ! વીણા
 સમજતો પાડ પ્રેમીલી ! અતુલતા ગાનમાં તારી
 પ્રભાવે પેખવા શક્તિ ન મારી લેશ છે વીણા
 મધુર ઉદરે ખવનિમય હા ! મણિ તુંમાં રહ્યો જાણું
 પ્રસન્નજ રામ રંગીલી ! થઈ દે દર્શને વીણા.

રાગ એજ.

અરે ! આલમ તપાસી મેં, ન દીકું શાન્તિનું ઠામે;
 ભરેલી છે ગમી વિશ્વે, ભરૂશો કાં કરું દમનો. ૧
 ગમીના સ્વાદમાં ઝુક્યાં, કરે તેને ગમી શીક્ષા
 વલોપાને મરે મિથ્યા. ભરૂસો ૦ ૨
 દુઃખી દુનિયાં બધી ફાની, છતાં થાતીજ તોફાની
 ચમક ચપળા વડે ચમકે. ભરૂસો ૦ ૩
 સનમના પ્રેમનો પ્યાલો, અરે પીજ બલે સમનો
 મણિરામે મિલાવી દે. ભરૂસો ૦

રાગ એજ.

અરે ! બાગે બગીચે ના, નિપજતો પ્રેમ ના ના, ના,
 નથા કંદોઇને હાટે, ન ઘાટે તે મળે ના, ના,
 ન ગાંધી દોશી તે આપે, ન ખેતર માંહિ તે પાકે
 વિવિધ વાતે ન તે મળતો, ચડે છો વિશ્વમાં ચાકે
 ન સાધનથી રજાતો તે, ન કૌશલ્યે કળાતો તે
 ન પોર્થામાં ન થોયામાં, નથી કાંઈ બળાતો તે
 સમર્પે આપ આપોપુ, છતાં પણ અણુછતો ખેલે
 અલાને બાન જુલાતાં, મણિરામે સ્વરસ રેલે.

રાગ એજ.

અપુજ નિજ દેવજે દેવા ! જતાં કાં દેવજે ખીજે
 કહો ! નિજ દેવજે દેવા ! અરે ! શાને નહિ ખીજે
 અરે ! ઘટ મંદીરે દાષ, નથી હા ! દર્શને જતાં
 જાટકતાં દેવજો ગોતે, અરે ! કાં દર્શને ધાતાં
 મરે વરનાં બધાં જીયાં, અરે ! રે ! ઘંટી હા ! આટી
 દર્ષ અધ્યાસને આટો, જશો શું જંગલી ! ખાટી
 ખરું મણિ અંતરે ઝગતું, કખાડી ! કાંકરો કાં લે ?
 તજીને રામ આત્મા તું, બગાડી ખેલ તું કાં દે ?

રાગ એજ.

બજવી બાહ્ય દેવળમાં, દરામી ! ઘંટ મરતો કાં ?
 અનાદત નાદ અંતરમાં, ચડીલા ! તું ન સાંભળ કાં ?
 નકામી ટોકરી ઠોકરી, મફતના ઢોંગ શું કરતો ?
 ખ્યનિ ધડુકે અખંડીત હા ! નથી તું કાનકાં ધરતો ?
 લાષ ઘી ખોરું ને વાટું, કરી; શું આરતિ કરવી ?
 પ્રકટ જ્યોતિ ઝગે નિત્યે, ન દષ્ટિ ત્યાં ન કાં દેવી ?
 સુધા મણિરામને મુકી, નકામી ખાંતની ચપટી
 ધરીને ખાટવું ધાયું, પગથીયેથી પડ્યો લપટી.

રાગ એજ.

અમે પરદેશનાં પંથી, તમારા દેશમાં આવ્યાં
 અમારા વેષ દેખીને, અલાવો દિલ શું લાવ્યાં
 અરે ! બાહિર અમ વેશો, ધરલાં છેક છે ચૂંથા
 તથાપિ અંતરે દેખો, સુતતુ પ્રેમમય ગૂંથ્યા
 કરો માં બાહ્યથી બાપુ ! નકામા કાઢીને વાંધા
 સ્વરંગી રનેદનાં સૂતો, નથી જ્યાં લેશ હા ! સાંધા

કાપરની પેટી છે ખોટી, મણિ તો બીતરે રાખ્યો.
ખરાં રામાનુરાગીઓ, લહે અંજનય ના આખ્યો.

રાગ એજ.

અહો ! આ ભારતી દેવી ! સુઅબ્દે નૂતને આજે
ખરી આશિષ આપે છે, બધાં સંતાનને કાજે
સુયશ મન ધાન્ય ને વિદ્યા, સુઅર્થો લાભને ધર્મો
રજો ભા ! મુકિત ને ભકિત, કરો રૂડાં બણાં કર્મો
શુભે આ ઓગણીસેંદને, ભક્ષા ત્રોતેરના વર્ષે
ત્રયી બળ બુદ્ધિને આયુઃ વધો રાજો સદા હર્ષે
મણિમય મોદમાં મહાલો, પ્રભુતા દેખી દેખાડો
સ્મરણમાં રામ નિત્યે હો, મરણને જન્મ ખત ફાડો.

રાગ એજ.

બનીષ્ઠું મસ્ત દિવાની, સનમના સ્નેહમાં ગાંડી
ગણો ગાંડી દીવાની છો, સનમ શોધું સકળ વિશ્વ
કદી સારી ગણી સ્નેહે, કરો આદર નકામો છે
ભુરાઈ જાણીને ફટકો, લગાવો તે નકામો છે
ન પરવા છે જરા કા'ની, ખરી દરકાર દિલખરની
ધરી તે તો ધરી સાચી, ન ધરનારી અવર કાની
પ્રિતમની શોધમાં અંધું, રઝળતું દિલ આ ર.ને
પ્રહી મણિરામ એ વળશે, અગર તો રાનમાં મરશે.

રાગ એજ.

અયે ! ઉસ્તાદ ! જડયંત્રે, ન દેખા દે વગાડે તું
જગત તો સ્વપ્નમાં સુતું, સીતારી સ્નેહની વાગે
વળી આ અંતરે જ્ઞેતાં, ખુંટીનો ખેંચનારો તુ
તને શોધું સનમ ! હારું પિયાનો પ્રેમનો વાગે

ગજબ આ ગાન તારં તો, અજબ થાતું સ્વમન મારું.
 સજગ થઈ સાંભળું શ્રવણે, સ્વરંગી સ્નેહની વાગે
 સુતંત્ર ત્રોડનારો તું, સ્વતંત્ર બેડનારો તું
 અલગ એ પાડનારો તું, સુતંત્રુર લાગનો વાગે
 પિયાનો ને સિતારી આ, સ્વરંગી તંબુરો મણિ હા !
 બધામાં રામ તવ શક્તિ, ધ્વનિત સ્વયમેવ હા ! વાગે

રાગ એજ.

અહો ! ખેંચાય શી ! ખૂંટી, ન દેખું ખેંચનારં કે
 તથાપિ ખેંચ તો લાગી સનમ ! તારી સીતારીમાં
 જરા ખેંચાણ થાતામાં, અચાનક તારે સહુ ચડીયા
 ચડાવ્યાના ! ચડ્યા આપે. સનમ૦

ગઈ શું ગોઠવાઈ હા ! હઠીલી આજ આ ઘોડી
 વગર કર ચાલતો નખલો. સનમ૦

મધુરં ગાન શું ઉઠ્યું હૃદયને બેદનારં એ
 દશે ગાયું મણિરામે, સનમ૦.

રાગ એજ.

હજુ તો ગાન મીઠાશે, લહેજત આવતીતી ત્યાં
 કડાકો સાંભળ્યો આ શો, સનમ ! તારી સીતારીમાં
 તુટ્યા એ તાર-છું ! તોળ્યા ! ગઈ ઘોડી પડી ઉઘી
 ફરી ગઈ ખૂંટીયો શાથી ? સનમ૦

જડે નખલો ન એ ગોત્યો, બહુ મારં અહો ! ફાંફાં
 હતું એ સ્વપ્ન કે સાચું. સનમ૦.

રસાત્મા રામ કરણાથી, મણિના તેજમાં બહાલા
 મીલાવી સાધનો દે, દે. સનમ૦.

રાગ એજ.

કંટાક્ષો ક્રોધની માંહે, કરુણા નૂર મેં દેખ્યું
 ખક્ષા ખાવિંદ ! તારીમાં, કૃપાનું કીર્ણ મેં પેખ્યું
 ઉપાધિમાં સમાધિની, સ્થિતિ શાંતિ ભરેલી હા !
 દુઃખાખ્ખે સુખની નૌકા, દીડી દીડી તરેલી હા !
 રમુંછું સાવ સ્વાતંત્ર્યે, જગત જન્મજ નડતી ના,
 સ્વહંદે રાગ દ્વેષાદિ, તણી મંધેય જડતી ના,
 નજર જ્યાં જ્યાં પડે ત્યાં, ત્યાં ઝલક મણિરામની ભાળું
 પડે ના દષ્ટિ એ લેશે, ત્રિગુણી વાદળું કાળું.

રાગ ગઝલ એક તીર ફેંકતાજી.

મમ વેલડી ન ચાલે, તૂટેલ સાજ સર્વે. ટેક.

તૂટેલ જો તળાવો, ભાંગેલ પીંજણી છે
 બેળદો ભડે ન કેમે, છૂટેલ આશ સર્વે
 છે ગંતરો જુના હા ! શે જોતરંજ બેલો
 બહુકાશ એ કરાવે, ખૂટેલ સંધ સર્વે
 કદી વેલકુંજ ચાલે, પણ મેલ બેસી જતા
 નથી હાંકનાર સારો, મૂકેલ કાજ સર્વે
 હાર્યો ! હરિ ! હવે હું ! થાશે કરીશ જો તું
 મણિરામ સ્હાય થાતો, મમ સિદ્ધ કામ સર્વે.

રાગ સદર.

જ્યાં ધર્મ ધીર પાકે, એ વીર ભુમી મારી. ટેક.

જ્યાં ભીમ ભીષ્મ ભારે, ભડ ધીર વીર સાચા
 ઉદાર કર્ણ પાકે. એ. ૧

વળી પાર્થ દ્રોણ જેવા, બાણાવળી બળીષ્ઠો
 આદિ અનાદિ પાકે. એ. ૨

હીરા સુધીર વીરા, જોટા જડે જગે ના

એવા અનંત પાકે.

એ૦ ૩

એ ભારતી મણીને, નિપજવ રામ પાછાં,

સ્વર્ગીય સુખ પાકે.

એ૦ ૪

રાગ સદર.

ભણુકે સુઘ્ન ભાવે, એ હિંદ છે અમારું. ટેક.

જ્યાં ઘ્ન તેજ ભાનુ, ગાર્ગી પ્રભા પ્રકાશે

વિશ્વસે વિશ્વાસ ભાવે.

એ૦ ૨

રસ ઘ્નથીજ બીના, રૂપિયો થયેલ ઝાઝા

છે ને થશે સ્વભાવે.

એ૦ ૨

રત્નો રૂડાં થયેલાં, ને ધાય છે હજુએ

બીજેલ પ્રેમ ભાવે.

એ૦ ૩

મણિ હિંદ રામ કહે, શોભા નિધાન સારું

વીર દાક મારનારું.

એ૦ ૪

રાગ એજ.

દીલ ઐક્યતા બનેલી, પ્રેમી પડે ન જૂઠાં. ટેક.

ડાંગે ભલેય મારો, પાણી પડે ન નોખાં

રસ રૂપતા મચેલી.

પ્રેમી૦ ૧

રૂને ન કાપનારી, તલવાર તીખી ધારે

અહુધા વિયોગ વાગે.

પ્રેમી૦ ૨

જાંટો ઉને જજેથી, ધર ના બજે કદાપી

દુરતા દુરાગિન જવાગે.

પ્રેમી૦ ૩

મણીરામમાં મચેલાં, પ્રેમાબ્ધિ રૂપ જે છે,

વન્દો હજાર આવે.

પ્રેમી૦ ૪

રાગ. સર્વમાં સોહં રામ રમે છે.

અભેદે કેદને ખેદ છેદાયે ઉંડા ઉંડાં બેદનાં મુળ બેદાયે અભે. ટેક.

બેડી બધી ત્રુટતો એક તડાકે, કેડી સુધી સુઝતી સત્ય સડાકે,
કેડી અંધી નાખતો સુર્ય ફડાકે. અભેદે.

બુદા બુદા ભાસ બેળાજ બળાતા મુદા મુદા ભાવહેદય ઉલરાતા,
બુદા બુદા સર્વમાં પ્રકટ કળાતા. અભેદે.

આધુન આધુન પાસે પાસેજ બળાતું દાધુદાધુન દારખાનું માયા ખાતું.
લાંધુન લાંધુન શાને હું એમજ થાતું. અભેદે.

કાડી ને કુંજર એક્ય કળાતું શ્વેતોમાંથી, ભેદનુ ભૂત પળાતું
હેતે દરિદ્રમાં આપે મળાતું. અભેદે.

અભેદાનંદમાં નિત્ય રમતાં, બેદાદિના ભાસે નદિંજ ભ્રમતાં,
અભાનંદ ભોજ્ય સુ ભાવે જમતાં. અભેદે.

અભાડો ભરપુર અભ વિલાસે, રેડં છેલં ઉછળતીજ હુલાસે,
સ્વમાં પ્રભુરામ મણિરૂપ ભાસે. અભેદે.

રાગ માઠ.

પ્રીત પરખાવો દરશાવો વહાલા ! ખાનું હરિ !

ખળવાન ખતાવા કાજ. ટેક.

તનયીને મનથીને ધનના સાધનથી, સૌ સામનથી હિણુ,
કામામાં ધામામાં ઉરના ઉધામામાં, ઝેર જોવોહું અદિણુ. પ્રીત.

દોષને રોષને કોષ કદર્યએ, સંતોષ શોષની ખાણુ,
લાણું ન ગાણું ઉંધું વળ્યું વાણું, ન સાણું રાખ્યું કરી હાણુ પ્રીત.

ગંદુને ગોખરું મેલું ઘેલું વસ્ત્ર, આવે રજકની પાસ;
ઉજવળ થાવાની આશ તેને, તેમ તારી ભારી ધારી આશ. પ્રીત.

ઉજવળ થઇ વસ્ત્ર આશે વિશ્વાસે, રંગારાની કને જાય,
રંગે રંગાવા સુરંગે ભીંજવા, તેમ પડયો તારે પાય. પ્રીત.

રંગારો સારો ને રજક તું મારો, આરો આણી દેહે ! રામ,
પ્રેમ કસુંખી પાકો પ્રભુમણિ, રંગ ચઢાવી તમામ. પ્રીત૦

રાગ વાટડી જીએ છે,

સંદેશે શ્યામ ! શું ! સમજવતો, કપટી કાના. સંદેશે. ટેક.

નિર્દય થાવું તું તો તેં, સ્નેહ કાં બાંધ્યો બહાલા ?

વાયદા કરીને શું ઉડાવતો.

કપટી૦

ચિતકું ચોરીને ચંચળ ! જાન જીલાવો જુડા !

કાગળ કાસદીએ શું પતાવતો.

કપટી૦

મુખકું દેખાડ મોહન ! મનોહર મોરલીવાળું,

રંગ ઝગડી કરતાં શું રીઝાવતો.

કપટી૦

વજનારી મણિમાં કાળા ! તારો શું રંગ લાળી,

બડકયોઃ રામૈયા શું બડકાવતો.

કપટી૦

રાગ એજ.

અરજી કરંછું ઉભી આંગણે, સાંભળ શાણા ! અરજી. ટેક.

મારા સમા રીસ આવી, ઘટતી ના ઘટઘટવાસી,

જીદાં જીવનજી અમને કાં ગણે ?

સાં૦

શાને મનાવું સ્વામી, રસજીં તું મેલ તારં,

મારે ચડવાતું ના સમરાંગણે.

સાં૦

હું તુંમાં બેદ લાળું, તો તો સમજાવું તુજને,

અરે ! આ અબેદે કો ? નોખાં ગણે.

સાં૦

સદા મણિરામ તારં, પદ તો પકડેલ પ્યારં;

ધણિયાતાં છે જગ છો રેઢાં ગણે.

સાં૦

રાગ એજ.

બહાલા ! વજરાજ ક્યારે આવશે, જીવન પ્યારા. બહાલા. ટેક.

“ જાઓ ” કહેતાં કાના ! જીભડી તૂટી પડતી,

ગાંડા ગામડીયાં ના વિસારશે. ૭૦

મેહન ! લેખીને મૂખાં, બૂંડાં જાણી ના ભૂલશે,
રંક પર રે'મ રાણા ! લાવશે. ૭૦

તમારે અમારાં જેવાં, ઝાઝાં તેથી ભૂલો તો,
અમને તવ મૂર્તિનાજ ભૂલાવશે. ૭૦

વાટડી જોશું રોશું, મણિરામ તારી નિત્યે,
કરુણાળુ હૈયાં ઝટ દર્શાવશે. ૭૦

રાગ એજ.

કાના વિયોગે રાધા ખૂરતી, રોતી રોતી કાનાં ૦ ટેક.

દર્શન તો દુર થયેલાં, વૃત્તિ બહાલાંમાં રમતી,
ફળ પથ ખસતી ના પ્રિયતમ ખૂરતી. રોતી ૦

બહાલાંનાં વેણાં કેરી, મધુરીને મીઠડી લા !
શ્વનિ તો ધરાર હૃદયે ધૂરતી. રોતી ૦

આપક વિશ્વેએ બહાલો, જરા નથી ઠામ ઠાલો;
અહોનિશ જમી એજ સૂરતી. રોતી ૦

રોવામાં ને જોવામાં, મણિરામ કૃષ્ણ વિરહે,
પ્રિયતમ પદ પ્રેમની છે પૂરતી. રોતી ૦

રાગ એજ.

લાજે નહિ ને કાનો ગાજતો, જોને ઉદ્ધવ, લાજે. ૦ ટેક.

રથે ખેસીને બહાલે, ધારણુ ધીર દીધી;
ખોલી બાજે છે એની આજ તો. જોને ૦

શરમાયે નહિ શામળીયો, ખોલાવે બાજે બળાયો,
વૃજને મેલી મથુરા રાજતો. જોને ૦

પ્યારાનો પંથ જોતાં, રજનીને દાવસ વીતે,
વાઢડી જોઇને આવ્યાં વાજતો. જોને ૦

ઉદ્ધવ શું કહીએ એને, સાને ન સમજે તેને,
 વેષ પહેરે તે એને છાજતો, જોને.
 રામ શ્રી કૃષ્ણ રૂપે, મણિએજ આપ શોભે,
 સમજે એને એ નિવાજતો. જોને.

રાગ એજ.

મન સુમંદિરિયે મોહન આવિયા.
 માણ્યા ટાણે મન સુમંદિરિયે મોહન આવિયા. ટેક.
 પ્રેમ પાટે પધરાવ્યા, સ્નેહ નીરે નવરાવ્યા,
 મુદ્દ રૂપી મોતીડે વધાવિયા, માણ્યા.
 નવધા ભક્તિ બોજનીયાં, સ્વરસે ભીંજેલ જમતાં
 દીવા વિજ્ઞાનના સગળાવિયા. માણ્યા.
 પ્રીત પાન પટ્ટી ચાવી, સામ્યતા સેજ માંડે,
 આપે પધાર્યા કે પધરાવિયા. માણ્યા.
 જ્યોતિ મહિરામ જગી, આપે ત્યાં આપ જોતાં,
 ખેલો ખેલ્યાં કે ખેલાવિયા. માણ્યા.

રાગ—આજની ઘડી રળીયામણી.

આજનો સુલાલ સખી ! લીજીયે
 ભલા ભક્તિ રસ ભાવવડે લીજીયે જીરે. આ. ટેક.
 રૂડાં વેણ વદી કામ રૂડાં કીજીયે
 ભૂત સર્વને અભય મને દીજીયે જીરે. આ.
 શત્રુ ખટપરે ખરેખરાજ ખીજીયે
 છએ સંપત્તિને સંઘલીને રીઝીયે જીરે. આ.
 ત્રિવિધ સંસૃત્તિના તાપમાં ન સીજીયે
 મુધા સ્નેહ શાંતિમાં સદાય થીજીયે જીરે. આ.

મણિરામ ગણી સર્વ નહિ બીજીયે
અભય પ્રદ એ અભિન રસ પીજીયે જીરે. આ૦

રાગ એજ

આજે આનંદ નિધી ઝીલીયે
પ્રેમ પાંખડીયે પાંખડીયે ખીલીયે જીરે આ૦ ટેક
ઘણુ કાઢ્યો કુસંપ કાળી ટીલીયે
બધાં કાર્ય સિદ્ધ થાય એક ટીલીયેજીરે. આ૦
ફરો ના અરે ! મુખાકૃતિજ ટીલીયે
વળી વસવું ન વિષમવૃતિ વીલીયે જીરે. આ૦
ખૂબ ચાળા ચુથાવીયા ચીલીયે
હાય ! કીધા હેરાન એ હીલીયેજીરે. આ૦
સર્વ તાળાં ખોલાય સ્નેહ કીલીયે
કીલી લટકાવો રામ મણી ખીલીયે જીરે. આ૦

રાગ એજ.

પ્રેમનો સુપંથ સિદ્ધ પાધરો
નિત્ય રસથી તરખોળ સ્નેહ સાથરોજીરે. પ્રે૦ ટેક
પ્રેમ કાચે પેખાય પંથ આકરો
પ્રેમ પકવી સુપ્રેમ પાજ પાથરોજીરે પ્રે૦
કરો દુર પ્રેમમાંથી બહેમ કાંકરો
પછી ક્ષેમરૂપ પ્રેમ પથમાં સરોજીરે. પ્રે૦
અડર આપ બનીને અભાન થઇ ફરો
પથે પળતા પ્રિય ! પ્રેમને નામે મરોજીરે પ્રે૦
બેટની કટાર પેટ ધરો ના ડરો
મણિરામ ગળે ઘાટ ઘાલીને વરોજીરે. પ્રે૦

રાગ એજ.

એમની તો વાત સૌ ટળી ગઇ
 હાવાં પ્રેમ અગ્નિમાં હું તો ખળી ગઇ જીરે ૦હે ૦ ટેક
 બલા ભક્તમાં સ્વભાવથી બળી ગઇ
 તેથી સંસારની પાર નીકળી ગઇ જીરે. ૦હે ૦
 ભક્તિ અમરવેલ આંગણે ફળી ગઇ
 ચાખીફળ એ હું જ્ઞાનમાં ગળી ગઇ જીરે. ૦હે ૦
 શીશ સોંપી સુમાર્ગમાં મળી ગઇ
 દોષ દંભ દ્રોષ દુષ્ટતા દળી ગઇ જીરે. ૦હે ૦
 હરિજનમાં સુહેતથી હળી ગઇ
 મણિરામ ચરણ પંકજે ઢળી ગઇજીરે. ૦હે ૦

રાગ એજ.

આજે આનંદ છેલ અંગમાં
 સંત સાધુ તણા સતસંગમાંજીરે. આ ૦ ટેક
 સદા સુખીયો સમાજ એ ઉમંગમાં
 હાય ! દુખીયા ન નામ લીધું સંગમાં જીરે. આ ૦
 જ્ઞાની યોગીઓ વિરાગી જુએ જંગમાં
 ભક્ત વિજયી થઈ નહાય ભક્તિ ગંગમાં જીરે. આ ૦
 પ્રેમ ઘેલછાથી વહેવાણી વ્યંગમાં
 મસ્તને મલંગના રહેજ ઢંગમાં જીરે. આ ૦
 જુલી આપને રંગાર્યા હરિ રંગમાં
 જાણી ફેક માયા રામ મણિ નંગમાંજીરે. આ ૦

રાગ એજ.

આજે મન માફ રણિયાત છે
 હરિ ભજને ભભકાય, બલી ભાત છેજીરે. આ ટેક

સદન કરે સ્નેહે મ્હાઓ એજ વાત છે,
એથી ઉલટ પથે જતાં વડો પાત છે જરે. આ.

નામ રૂપ મિથ્યા સ્વપ્ન જેવી ધાત છે
અસ્તિ ભાતિ પ્રિય સત્ય સદા ખ્યાત છે જરે. આ.

વિશુદ્ધ આત્મ થકી નોખી ન દેા જાત છે
અચર ચર એ બધાં ભગિનિ બ્રાત છે જરે. આ.

ઉપાદાનને નિમિત્ત ઐક્ય જ્ઞાત છે
મણિરામ એ અભિન્ન માત તાત છે જરે. આ.

રાગ ઓ ભાધરે શાંતિ પમાડે.

ઉમંગથી રામ નામ જંગમાં ગળવો.

હરિહર ગુણગુણ ઢોલ ધમકાવો ઉમંગથી. ટેક
તપ તોષોને જ્ઞાન ગલોલા, ભાલા ભક્તિના સળવો
શાંતિ સરાણે સજીને તિતિક્ષા, તીખી તલવાર ચમકાવો. ઉ.

દાન દાફને વિજ્ઞાન આગે, દાધી તોષો ધકુકાવો
તોષ તમંચાના માર મારીને, મોહરાજ શત્રૂને દટાવો. ઉ.

આત્મ ભુમી દાખી બેઠેલા એ પાછો, મારીને ભુમિને બચાવો
મંત્રી વિરાગને રાજ વિવેકી, સ્વાનંદના વાવટા ઉડાવો. ઉ.

નિષ્કંટક આ રાજ્યે સુકાળે, મણિમય મોદ હા ! મચાવો
રામાશ્રિત રહી ખીજને એવા, હેતે થવા લલચાવો. ઉ.

રાગ એજ.

સુસંગમાં હેતે પ્રીતે હાલ બળાયે

બળાયે સુશાંતિ પદ રળાયે. સુસંગમાં. ટેક

શાંતિનું મૂળ સંત સાચું બતાવે ત્યાં, માનમદ મુકીને મળીયે
ધીમેધીમે પણ દટતા દીલ ધારી, પ્રેમે પરમ પંથ પળીયે. સુ.

સંતોની સેવાનો લાભ તજી કાં, દુનિયાનું ઢળણું ઢળીયે
 ચોંપે ચતુર્ભૂજ ચરણે ચોટી ન કાં, દામે ચામે કેમ ચળીયે. સુ.
 ખીરદો બહુનામીના ગાળે, શાને સંસાર સંગ સળાયે
 હરિહર ગુણ ગણ ગંગાતજી શીદ, માયાની આગમાં બળાયે સુ.
 હરિ સરખા હરિજન બળીને, હેતે સુપાદ પદમે ઢળાયે
 રામ મણિમય સધળું બળીને, સ્નેહે વિરાન ગોળા ગળાયે. સુ.
રાગ વધામણીનો.

જીવડા લખાડ અભિમાનમાં મરીશમાં
 છોડી દે છંદ કુવિચારરે, મૂરખ મન મોહમાં મરીશમાં
 નારી નાદાન ગુલતાનમાં, મ. મૂકને સંસાર આ અસારરે મુ.
 ભાવો બાંધીને દૈત હાથથી. મ. જન્મ મરણ દુઃખકારરે. મુ.
 શોકને સંતાપ કેરા સાથથી. મ. ભવમાં છે કષ્ટપારાવારરે. મુ.
 શત્રૂ ને મિત્ર બુદ્ધિ છોડજે મ. સર્વમાં દેખ વિશ્વાધારરે. મુ.
 નાણાં લેવાની તૃષ્ણા ત્રોડજે, મ. મેલીદે મદ અને મારરે મુ.
 તન ધન ધામ ધરા દામમાં, મ. ખોટાં તજી દે તેનો તારરે. મુ.
 આશા રાખીને ચામ કામમાં. મ. સ્નેહે સેવી લે સરકારરે મુ.
 સ્વર્ગે નહીં સુખો નહિ મળે, મ. ઝાંઝવાના નીરનો વિસ્તારરે મુ.
 જગતી જગજો દુઃખ ના દળે, મ. બજ મણિરામ સુખકારરે. મુ.

રાગ આજ ઈડરંચો ચક્ર છત્યારે આનંદ બચો.

આજ અવસર આવ્યો ખાસોરે બળે ભાવ ચક્રી
 પાડો નવધા બક્ષિતના ચાસોરે બળે ભાવ ચક્રી
 બીજવોને જમીન પ્રેમ જળારીરે. બ. મર સહન ન થાયે ખળધીરે. બ.
 બીજરોપો સુભાવતાં મીતેરે બ. દુષ્ટ દેખી દાઝે છોને ચિત્તેરે. બ.

કામાદિકનાં નિંદણ કાઢોરે. બ. સુખે શત્રુની પાડો દાટોરે. બ.
 સારો પાક ખેતરમાં કરવોરે. બ. અદેખાને લાગે લલે વરવોરે. બ.
 ઠાંસી ઢાઠીયો ભરવી ઝાઝીરે. બ. લલે દુર્જન મરતા દાઝીરે. બ.
 રામ નામ લેવું ગાજી ગાજીરે. બ. પાપી મનમાં મરે છો લાજીરે બ.
 ધુન ધીરજ રાખી મચાવોરે. બ. જીવ જમને દારેથી ખચાવો. બ.
 સારા કામમાં લાજ તે શાનીરે. બ. શર્મ રાખવી ચુંચતાં વાનીરે. બ.
 લોક લાજને મારી પાટુરે. બ. મણિરામથી કરવું સાદુરે. બ.

રાગ એજ.

કામી કેવો મળ્યો છે કપીલોરે જીવ જો તું જરા
 જેવા લુટવા મળ્યા ઢાળી બીલોરે. જીવ જોતું જરા
 આંખખોલીને ખચાકાકારે જી. તળિયું સાળું કાધામાં છે પાકારે જી.
 મંદ મમતે ભર્યા મુઠ મામારે જી. કામ સીધું મળ્યા નથી સામારે જી.
 અંધ મોહે બનેલા છે માસારે જી. કામ ના પડે ત્યાં સુધી ખાસારે જી.
 ફંદ ઝાઝો કરે છે આ કુવારે જી. કામ કોધે ભરેલા તે કુવારે જી.
 ભાગ લેવા શરૂ થતાભાષરે. જી. તેનું ચાલે તો નવ આપે પાષરે. જી.
 ખુદ્ધ ખુઠા બનેલા બનેવારે જી. નિજ સ્વાર્થે રહ્યા તને સેવીરે. જી.
 જીવ કાઢી લેનારા જમાષરે જી. ધુળ મેળે તારી તે કમાષરે. જી.
 મુજમાંથી સળેલા છે સાળારે જી. તારું ખોદી ખાયેભમરાળારે. જી.
 સર્વે સ્નેહિતાં સ્નેહનો ટોટોરે જી. મણિરામ વિના ખેલ ખોટોરે. જી.

રાગ એજ

હજી જોતો બતાવું યુક્તિરે જંગી જો જીવડા
 ચેતી જ તો થશે ઝટ યુક્તિરે જંગી જો જીવડા
 દીકરાની છે દાનત ખોટીરે જા. તારી લક્ષ્મી તેને દીલે ચોટીરે જા.

બ્રહ્મ ભાવ બરલા છે બાણા જાન મુકશે માથે મોટા પહાણારેજાન
 બત્રીજાને મને જુડી વાતોરે, જાન ધન ધુતવા વલોપાત થાતોરે, જાન
 વહાલ વિષયદાજ રાખે નારીરે જા. અંતેઅળગીએતો થાનારીરે જાન
 સસરે રનેહ કરે સાવ જુઠોરે જાન તેની સુતા મરે ત્યારે રૂઠોરે, જાન
 માતા પ્રેમ રહી પરવારીરે જાન બતાવી દે માંદાની પથારીરે જાન
 પિતા સ્વાર્થની પોઢા મેલેરે જાન તારી આપદા આધી ન ઠેલેરે. જાન
 સ્વાર્થ સાળાએલી અને સાદુરે જાન કયાંથી આતે બરાણી છે ઢાહું. જાન
 જાગી જા જગ જામની માંહેરે. જાન મણિરામ પકડશે બાંહેરેરે જાન

રાગ એજ.

ધેરી વળિયાં બ્યાલાં વર જાનેરે ચેતી જા મનવા

તારી ચિંતા ન લાગતી કાનેરે ચેતી જા મનવા.

લેવા હમખા તાકી રહી બેનીરે. ચેન રાખે આપદાતારી તે શેનીરે. ચેન
 તેજુરીની કુંચી ચાહે ઠાકારે ચેન તેના હેતમાં જાચકાં છાકારે ચેન
 માયા માટે મથન કરે મામીરે ચેન જમદારે ન આપશે હામીરે ચેન
 દીકરી દાયજો લેવા દોડેરે ચેન તેના પ્રેમમાં કાં શરિર ફોડેરે ચેન
 લૂટી લેવા છછેછે સાળારે ચેન તેથી વાતો વદે મરમાળારે. ચેન
 ફાંસી દેવા લાગ શેધે પુધરે. ચેન મન ગંદુ જેવી હોય કુધરે ચેન
 જાળ પાથરે આજેરી સાસુરે ચેન તેની સુતા કાજે ઢાળે આંસુરે. ચેન
 જાળી જાચ ભમાવાને જાબીરે. ચેન નિજ સ્વાર્થે બનેલી છે આબીરે. ચેન
 વાતો રનેહની કટલી ખોલુરે. ચેન મણિરામ વિના બધું પોલુરે. ચેન

રાગ એજ.

મુઠ માથે આંબ્યાં તારે પળિયારે. આધેડ થયો.

ગદ્દા માતર તારા ગળિયાં રે. આધેડ થયો.

અંગ આખે પડ્યાં તને વળિયારે. આ. અંધા આંખેઆવ્યાંઝળઝળીયારે. આ.
ખેઘા દાંત પડ્યા બન્યો ખેખેરે આ. કાંકરા પેઠે કાઢીયો નેખેરે. આ.
ડાંડ ડાગળી ચસકા તારીરે. આ. હકુ હકુ કરે સુત નારીરે. આ.
કપટી કાનના દેવો નાઠારે આ. ગોખા ચહતો ખેઠા છે માઠારે. આ.
શઠ સાઠે બુદ્ધિ પંઢ નાઠીરે. આ. દોંગા દશા ખેડી છે માઠીરે. આ.
આશા તૃષ્ણાના લડકા સળગેરે આ. હજી જીવ્યાની લાલચ વળગેરે. આ.
ટાણું ચેત્યાનું તારું છે પ્રાણીરે. આ. મણિરામ પ્રીતે લે પીછાણીરે આ.

રાગ એજ.

દેહ સુકાણી તારી પ્રાણીરે આવી છે જરા

કેડ કુખડી થઇ લે જાણીરે. આવી છે જરા.

નથી ચાલી શકાતું પગેથીરે આ. નડી જવાનું થાશે જગેથીરે આ.
હાથ હેઠા પડ્યા હરવારીરે આ. હવે સાવ ખેઠો પરવારીરે. આ.
હાથ લાકડી લઇને હીંડેરે આ. તોય છટકી જવા ચડે છીંડેરે આ.
જોજો મોત નગારાં વાગ્યારે આ. માથે મોચડાં ઝાઝાં લાખ્યારે આ.
બહાલાં વેરી થયાં લે દેખીરે આ. તેનો દષ્ટિ થઇ છે અદેખીરે આ.
સગાં કહે આવી તક છેલીરે આ. મરતો નથી માંચડો મેલીરે આ.
અધ્યા નાક તારેછે કે નળિયુરે આ. મણિરામે ન મનકાં જડીયુરે આ.

રાગ એજ.

અવસાન વેળા જ્યારે આવીરે શું અંધ બન્યા

તારે માથે ગયું મોત ફાવીરે શું અંધ બન્યો

દ્રવ્ય દાટયું રહ્યું અવનીમારે શું. તુંતો ઘેલો થયો લવનીમારે શું.
નારી પુત્રો પૂછે માયા માટેરે શું. નહી તારે કાળે કા ઉચાટેરે શું.
નાથ દેખાડો નાણું કયા મેલ્યુરે શું. રાખ્યુંછે કે ખાધુંમે ખેલ્યુરે શું.

કહે દીકરા કરવાતા દાવારે શું. કરી ચાલ્યા બાપા તમે બાવારે શું.
એમ સ્વાર્થી વાતો સહુ કરતાંરે શું. તારી વાત નકા કાને ધરતાંરે શું.
કીધું હોય હાથે આવે સાથેરે શું તેંતો પાપ બીડી રાખ્યાં બાથેરે શું.
પોક મુકી ચાલ્યો જમ દારેરે શું. મણિરામ વિના કોણ તારેરે શું.

રાગ એજ.

મારં મારં કરી જીવ મરીયોરે મતિમંદ બની
પછી પ્રેત થઇ અવતરીયોરે મતિમંદ બની
જેને માટે કીધા કુડા કામારે મ. કામ આવ્યા નહિ કાકામામારે મ.
ઉંધાં ચતાં કર્યા જેને કાજેરે, મ. ભુત ભુત કહે છે તે આજેરે, મ.
જેને અર્થે પાપો લીધાં શીશેરે, મ. કહે તે “દુઃખ દીધાં ખરીશેરે”, મ.
જીન થયો તું જેને માટેરે, મ. તે બધાં તારં ઓસડ વાટેરે, મ.
વર જહાલાં ગણ્યાં તે શાનેરે, મ. સમજ્યો નહિ સંતની સાનેરે, મ.
ભુલ્યો ત્યાંથી ફરી ગણુ બાધરે, મ. કરી લેને સુકર્મ કમાધરે, મ.
જાગ્યો ત્યાંથી ગણીલે પ્રભાતરે, મ. મણિરામ બજીલે તું બ્રાતરે, મ.

રાગ એજ.

રમતાં રમતાં રામ રીઝયા રે આ ફંદ પુટ્યો,
બાલે લોક બધા બહુ ખીજ્યા રે આ ફંદ પુટ્યો.
હવે કાશ કરે કોણુ ખોટીરે આ. હરિ ચરણે પડ્યો છુંતો લોટીરે આ.
કર્મો છુટયાં બળ્યાં બીજ બહોળારે આ. મારે નિત નવ

સાકરેકોહોળારે આ.

બલસાગર ક્યાં છે બારેરે આ. કહો કોને શેમાંથી તારેરે આ.
“આત્મવત્ સર્વ ભૂતેષુ ભાસ્યુરે આ. બેદ બ્રમણાનું વાદળનાસ્યુરે આ.
દીઠા દીન દયાળુ દખ્તેરે આ. નહી તાર તૂટે બહુ કળેરે આ.

“આત્મૌ પમ્યેન્” સર્વત્ર દીકુંરે આ. સુખ લાગે છે મીઠાથી મીકુંરે આ.
મણિરામ રંગે રહ્યો રાત્રીરે આ. મારે આંગણુ પ્રાગતે પ્રાત્નીરે આ.

રાગ એજ.

આજે આત્મા હીરો રૂડો લાખ્યોરે આ છંદ છુટયો,
મારે અંતર આનંદ વાખ્યોરે આ છંદ છુટયો
બ્રહ્મ જાસી રહ્યો ભવરૂપેરે આ. હવે કાણુ પડે ભવ રૂપેરે આ.
જગજીવન જ્યોત પ્રકાશીરે આ. ઘેર ખેઠે મથુરાંને કાશીરે આ.
જગ સ્થળ નભ નાથ ગિરાજેરે આ. તેમાં અનહદ વાળાં વાજેરે આ.
જળ્યા જૂન જવિખ્ય જે ભારેરે આ. વર્તમાન થયો મન મારેરે આ.
વસે કૃષ્ણ કીડીને કુંજરમારે આ. હસે ગોવંદ ગણેશ ઉંદરમારે આ.
જ્યાં જ્યાં જંગી ત્યાં રામ રમેજેરે આ. મન પ્રેમાનંદમાંજ શમેજેરે આ.
મન્યું સાકર શ્રીફળ સાચુરે આ. મણિરામ રંગે રદું નાચુરે આ.

રાગ ગરબી.

દુઃખ દરિયામાં જીવતો કુખી મુવોરે લોલ
હજી બજતો ના શીવતો ખુખી જીવોરે લોલ
હવું હાથે સુનાવશે, કુખીં પંથ ભુલ્યો તે સાવશે. ખુખીં
હવું સાથે સુકાન શે. કુખીં થઈ ખેડો ખેલાન શે. ખુખીં
શદ સારા મજાજીત શે, કુખીં ખોઈ ખેડો કપૂત શે, ખુખીં
જાણુભેદુ ન.વિક શે. કુખીં મતિ થઈ છે માયિક શે. ખુખીં
પવન પાધરોજ વાંચ શે. કુખીં થયો કાયર કુડ હાય શે. ખુખીં
નથી દરિયે તોફાન શે. કુખીં ધરી શકતોના ધ્યાન શે. ખુખીં
અંધો અંતરની ભુલમાં કુખીં પડ્યો ચાલીને ચુલમાં ખુખીં
ભાસ ખોટાના શ્રમમાં કુખીં નહીં આધ્યાત્મ શ્રમમાં ખુખીં
મણિરામ ના ભજય તો કુખીં. શુંડે ભજતાં જીવતો ખુખીં

રાગ રામનું રામનું રામનુંરે.

ઉંઘમાં ઉંઘમાં ઉંઘમાંરે, ભજન વેળા અભાગીયા ઉંઘમાં ટેક.
 ભકિત ભાવે સાંભળ ભજનો, નિદ્રાવડે કાન યુગમાંરે. ભજન-
 ભજનો ગા જીભેથી સારાં ઉંઘી ગણામાં યુગમાંરે. ભજન.
 રામ રટણ કરી લે રસનાએ, રાખમાં ભાવ ઉંઘ યુગમાંરે. ભજન.
 કૃષ્ણ કીર્તન કસ્તુરી મુઝી, અધા ઉઠરણ સુંઘમાંરે. ભજન.
 ભકત રસાળ મુનામ બગાડી, લેખા નદિ તાડ તુંગમાંરે. ભજન.
 જન પ્રભુરામ ભજ લે ભાવે, જ માં પૂંગામ ઉંઘ પૂગમાંરે. ભજન.

રાગ ગરબી.

મન માન શીખામણ મારીરે સમજણમાં બહુ સાશં છે
 જીવાતી જાશે તારીરે સમજણમાં બહુ સાશં છે
 બદ્ધા ગોવિંદને ગાજેરે સ. તારે માથે મૃત્યુ ગાજેરે. સ.
 ભારે શું માડી મારીરે સ. અમથી કર તારી મારીરે. સ.
 હરિ ભજવા તત્પર થાજેરે સ તજી વિષય કથાજ વૃથાજેરે સ.
 જળ વિણ કુવે નવ શોભેરે સ. તેમ ભજન વિના તન ક્ષોભેરે સ.
 હવે વાત કહું છું છેલીરે સ. મણિરામ રંગે કર ક્લીરે. સ.

રાગ કદ્યાણ પંચમ પ્રિયતમ ! પ્રભુ ! કરીયે વંદના.

રઘુવર સખકર શુભ સંગમાં,

રમીયે રાચી રહી રંગમાં.

રઘુ૦ ટેક.

વિશ્વપતિને પરખી પ્રેમે, ખેલો ખાસ ઉછંગમાં.

રઘુ૦ ૧

બાળ સિદ્ધાથી લાડ કરતાં, ખેલે દ્વિત્ત ઉછરંગમાં.

રઘુ૦ ૨

અભય કરે કર સ્પર્શી શીરે, ઝટ જતાવે જંગમાં.

રઘુ૦ ૩

દેમણિરામ સુધામ કૃપાથી, આવી આપ ઊમંગમાં.

રઘુ૦ ૪

॥ ૐ ॥

શાંતિ:

શાંતિ:

શાંતિ:

॥ ૐ ॥

રાગ. સુંદર શીવમંગળ ગુણ ગાઈ હજારા.

ધુંપટ પટ ખોલ જરા, જોઈ' તો છટા

ખાલ્લ જીતરે સમ શુંછે ચટાપટા.

ધું.

આંતરિક માર્ગે આડ કે ન અટપટા

છે પ્રકાશ પુણું કે જરેલ ધનચટા

દેખવા ન દેય કેમ સુરત નટખટા !

મનિયા ! ડરતી, કરતી,

કુસુમકલી ! યાન જલી ! કેમ અલી ! દુર કૂસટા,

ધું.

કલેશ કામ ક્રોધ કાટમાં ન તું કટા

જૂનવાણી જળ રૂપી છોડ ને જટા

દેવ દંભ ખાડમાં ન દુખળી ! દટા

મમ આ, વિનતિ, કિમતી,

ધ્યાન મરી, માન ખરી, અર્થ કરી, લે ન ઉલટા.

ધું.

શેરીએ ન શોભતા વિચાર છાકટા

જાટક જવતણી મટાડશે ન જામટા

સર્વ ગણી ત્યાજ્ય દને છોડ સામટા

તવ તો, ધીમે, ધીમે

ઉચ્ચ ગતિ, યાય અતિ, પ્રેમ પતિ; શોધ સુજટા.

ધું.

પુરાતની ન ઠાગજો સમી અરે ! ખટા

પ્રેમ પકવ રંગના પડાવ ને પટા

હા ? શું વળ્યું ? નાક કટા તોય લી ચટા

ધરીને શાંતિ ! શાંતિ !

માલ્ય મણી, રામમણી, લેજ ખણી, કર ખરા સટા.

ધું.

ચોરવાડકર પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ પઢિયાર કૃ રામવીણા.

જાન નૈરાધ્ય અને લલિતનાં સર્વોત્તમ રહસ્ય પ્રકાશક ૧
બજવાનું ૫૫૦ પાનાનું સુંદર કાગળપર છાપેલ સોનેરી ન
અલંકૃત મજબુત કપડાંના પૂઠાંવાળું અનુપમ દલદાર પુસ્તક
વડોદરા, જુનાગઢ, બવનગર, કેળવણી ખાતાએ, શાળા-પુસ્તક
મંજીર મંજીર કંલું, સાક્ષર પ્રશંસનિય તથા સુબક્તગાનીને લલિત
જ્ઞાનસુખ સદા પ્રાપ્ત કરી આપનાર પુસ્તક; ધણીજ થોડી નકલો
બાકી કીમત રા. ૧-૧-૦૦ પોષ્ટેજ જુદું.

રામાણા:--એન માણેક મદનજી કૃત, ઇશ્વરાજા રૂપે ૧૮
આગાઓનું પરમ પથે પ્રેરનાર અત્યુત્તમ પુસ્તક; મુદ્રા ર. ૦-૩-૦
પોષ્ટેજ જુદું.

સંગીત ગીતા, સ્તોત્રપટક, શ્રી રામલલિત દ્વેર ૧ લી, ૨ જી
તથા ૩ જી અમુદ્ય દોઢ આનો પોષ્ટેજનો મોકલવાથી મળશે.

મળવાના ઠેકાણાં.

શ્રીક પ્રવિણત્તમ નાનજી ઠક્કર રામવીણા તથા રામાણાના પ્રકાશક. મુ. કેશીક-કાઠિયાવાડ.	રા. રા. નવનિધરાય ઇન્દ્રજીશંકર કીકાણી. બાગર ફળિયા, મુ. જુનાગઢ-કાઠિયાવાડ.
--	--

